فصل اول مفاهيم اوليه

كاراكترهاي قابل قبول

띰 Ν H I J K J V W X Y N I J k J × 3 > IJ D L ω + 다 S H Ø C D C d G E Н Ъ d o о Р A N ಡ П

space

· . () * + - / : = · & \$; < > % ? , .

ا الم ارقام

كاراكترهاي مخصوص

توضیحات بیشتر در مورد ساختار برنامه ۲

<- هر برنامه ++ از یک یا چند تابع تشکیل میشود.</p> ٣- هر تابع مجموعهای از دستورات میباشد که در یک جفت آکولاد محصور مى باشد و هر دستور به ; (سيميكلون) ختم مىشود

این تابع شروع میشود (بدنه اصلی برنامه) . ۳- هر برنامه C باید یک تابع اصلی به نام main داشته باشد و اجسرای برنامه از

٣- هدر فايل، يک فايل متني است با پسوند h. كه شامل مجموعهاي از متغيرها، ثابتها، توابع و انواع داده میباشد و با دستور include # در اول برنامــه تعریـف مىشود ۵- هدر فایلها بین دو علامت <> یا "" قرار می گیرند.

۹- توضیحات در برنامه ۲:

/* This is a comment */// This is a comment

توضیحات بیشتر در مورد ساختار برنامه ۲

• در پایان هر دستور علامت ; قرار می گیرد.

• در انتهای دستورات پیش پردازنده ; قرار نمی گیرد.

• تعريف متغير در هر جايي از برنامه امكان پذير است ولي بهتر است در اول برنامه و

بلافاصله بعد از علامت } مربوط به تابع اصلی باشد.

• حداكثر طول يك دستور، ۱۵۵ كاراكتر است.

• هر دستور مي تواند در يک يا چند سطر نوشته شود.

• در هر سطر می توان چندین دستور را نوشت.

شكلهاي نوشتن تابع main

main() int main() return 0; void main()

است. اگر عبارت int ذکر نگردد (حالت ۱) باز هم خروجی از نوع int (صحیح) خواهد بود. در ا حالت ۳، کلمه void مشخص می کند تابع چیزی را بر نمی گرداند. برخی از سیستم عاملها نیاز دارند که برنامه مقداری را به آنها برگرداند. در حالت 2، تابع main یک عدد صحیح را برمی گرداند (return 0) تا سیستم عامل متوجه شود که همه چیز درست

انواع داده ها در زبان C

بازه قابل قبول	اندازه به بيت	٠ غ و.
	•	
17V G - 17V	<	A char
700 G	<	A unsigned char
17V G - 17V	<	signed char
トラント コーション・ション・ション・ション・ション・ション・ション・ション・ション・ション・	41 177	int
900TO U.	イトレン	unsigned int
トラント ロートトング	446.19	signed int
トラントリー コ トラントレ	97	short int
500TO 5	2	unsigned short int
トラント コート アント・コート・ファート・ファート・ファー・ファー・ファー・ファー・ファー・ファー・ファー・ファー・ファー・ファー	3.	signed short int
TIPVPATOPV G-TIPVPATOPV	77	long int
TIFVFATOFY 13 -TIFVFATOFY	77	signed long int
FT4F45VT4 じ。	77	unsigned int
7 رقم دقت (ارقام بعِد از اعشار) (تقریباً ۲^−۰۰ تا ۱	77	float
\$ا رقم دقت (تقریباً ۲۰۰۰-۱۰ تا ۲۰۰۸)	30	double
١٠ رقم دقت (تقريباً ١٩٠٢-١٥ تا ١٩٠٢،١٥)	°	long double

انواع داده در زبان C

type name;

تعريف داده ها

١- صحيح

۲- اعشاري

short int z; Int x; long int y; float y; double sum; long double avg;

انواع داده در زبان C

char ch='A';

٣- حرفي يا كاراكتر -آرایهای از کاراکتر (رشته)

char name [20];

char name[]="program";

char fname[]={"program"};

مجموعه چند کاراکتر را رشته گویند متغیرهای رشته ای برای ذخیره مواردی همچون اسم و آدرس و غیره استفاده میشوند.

bool ok;

٦- منطقي

نکاتی در مورد متغیرها

اگر عددی اعشاری در یک متغیر صحیح قرار گیرد قسمت اعشار آن حذف خواهد شد.

مثال: اگر مقادیر 2.7 یا 2.3 در x (x یک متغیر صحیح است) قرار گیرد در هر دو حالت

مقدار 2 در x ذخیره خواهد شد.

اگر صورت و مخرج یک کسر در مود صحیح باشد محاسبات در مود صحیح انجام می شود. كاراكتر در داخل متغير صحيح قرار مي گيرد. اگر یک مقدار یا متغیر از نوع کاراکتر در یک متغیر از نوع صحیح قرار گیرد، کد اسکی آن

براى يک متغير فقط يک نوع ميتوان تعريف کرد.

روشهاي مقداردهي متغيرها

float m=0.5;

١- در هنگام تعريف متغير

X=100;

x=y=z=2.45;

-1 | -1 |

scanf("%i",&x);

۳- با دستورات ورودي

روشهاى مقداردهي متغيرها

مقدارهای صحیح: در زبان C می توان مقادیر صحیح را در مبناهای ۱۰۰ ۸ و ۱۶ نمایش داد.

١- اعداد صحيح دسيمال مي توانند با هر عددي به غير از صفر شروع شوند.

7– اعداد صحیح اکتال (مبنای 8) باید با صفر شروع شوند. (محدوده اعداد: 0 تا 7)

A- اعداد مبنای هگزا (مبنای 16) با 0x شروع می شوند. (محدوده: اعداد 0 تا 0، کاراکترهای A

تا F معادل اعداد 10 تا 15)

int x,y;

x=0x16

عدد 22 دسیمال در مبنای 16

عدد 62 دسیمال در مبنای 8

9**∠**01€

روشهای مقداردهی به متغیرها

مقدارهای اعشاری: در زبان C می توان مقادیر اعشاری را به دو صورت نمایش داد.

١- با مميز (نقطه)

244.35

0.5 .14

-14.25

 Υ - φ -

3.25e+2

1.E3

0.075e-4

-0.25E-2

روشهای مقداردهی به متغیرها

مقداردهي كرد. مقدارهای کاراکتری: در زبان C به دو روش می توان متغیرهای کاراکتری را

١- با استفاده از كد اسكي

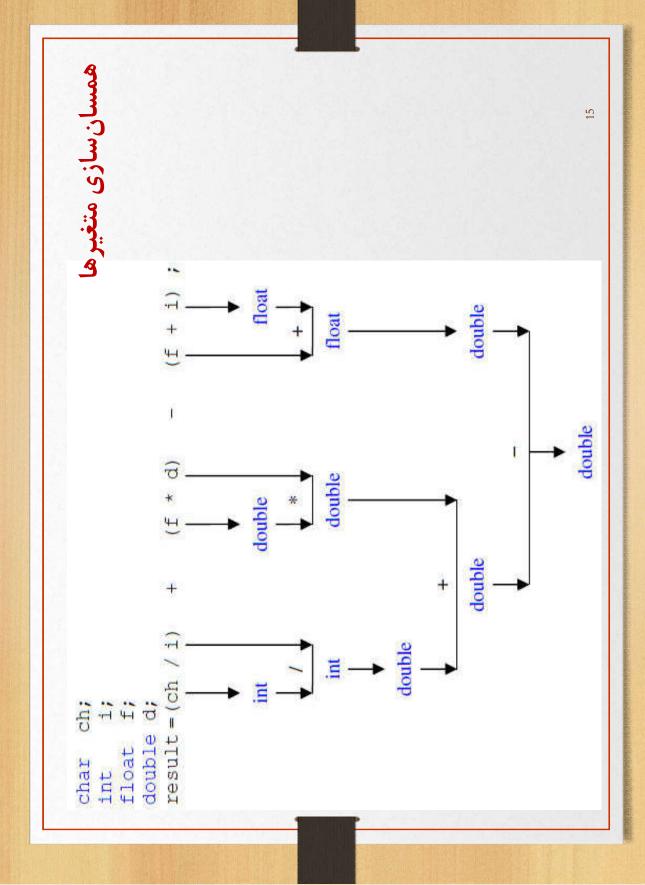
char chr=65;

char chr='A';

char name[]="program";

٢- با استفاده از علامت ٬٬

مقدارهای آرایهای از کاراکتر (رشتهای):

ابت (Constant)

ثابت نام قسمتی از حافظه است که دارای نوع و مقدار است ولی بر خلاف متغیر مقدار آن در طول برنامه تغییر نمی کند و سعی در تغییر آن باعث خطای نحوی میشود.

const Pi=3.1415;

const int $\max = 500$;

const char str[]="C Programming"; * در صورت عدم تعریف نوع، به طور پیش فرض int در نظر گرفته می شود.

#define MAX 200

تعریف با دستور پیش پردازنده #define*

اين دستور هم در اول برنامه و هم در بدنه اصلى برنامه قابل تعريف است. اين ثابت را اصطلاحاً ثابت سمبولیک گویند

انواع عملكرها

(=) (Assignment) (=)

Arithmetic Operators) محاسباتی (Arithmetic Operators)

۳− عملگرهای ترکیبی (Compund Operators)

ا - عملگرهای افزایشی، کاهشی (Decrease , Decrease)

Relational and equality operators) و تساوی (Relational equality operators)

9 – عملگرهای منطقی (Logical operators)

٧- عملگرهای بیتی

۸- عملگر sizeof

٩- عملگر , (كاما)

انواع عملكرها از نظر تعداد عملوند

١- عملكر يكتايي يا يكطرفه: عملكري كه داراي يك عملوند است

مثل A- یا B (int)

٣- عملكر دوتايي يا دوطرفه: عملكري كه داراي دو عملوند است

مثل A*B

عملگر انتساب یا جایگزینی

از این عملگر جهت انتساب یک مقدار (که می تواند نتیجه یک عبارت محاسباتی باشد) به یک متغیر استفاده میشود.

$$A = B + C - D + 12.56;$$

 $K = 90;$

همانطوری که در دو مثال فوق مشاهده میشود در یک دستور محاسباتی در طرف چپ عملگر انتساب باید فقط نام یک متغیر قرار گیرد.

نادرست است.

$$A+B=C;$$

عملكرهاي محاسباتي

مثال	نوع عملوند	عملکرد عملگر	عملگر
7+3	صحیح، اعشاری و کاراکتری	جمع دو عملوند	+
7-3	صحیح، اعشاری و کاراکتری	تفريق عملوند اول از عملوند دوم	_
7*3	صحیح، اعشاری و کاراکتری	ضرب دو عملوند	*
7/3	صحیح، اعشاری و کاراکتری	تقسیم عملوند اول بر عملوند دوم (خارج قسمت تقسیم)	
7%3	صحیح و کاراکتری	باقيمانده تقسيم عملوند اول بر عملوند دوم	%

علامت باقیمانده در % هم علامت مقسوم (عدد اول) ميباشد.